

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hírde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamiasok kü-
lendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér سرا 1 korona.

Kossuth Lajos halálának évfor- dulója.

Tizenegy esztendeje immár, hogy a ma-
gyar nemzet édes atyja, hazánk legnagyobb
legdicsőbb fia: Kossuth Lajos örökre lehunya-
ta szemeit, végtelen szomorúságba, nagy
gyászba borítva az országot.

Tizenegy esztendeje! . . . Ugy rémlik,
mintha ma történt volna e rettentő csapás.
Azt hinnők, hogy a kalendárium most ír
1894. évi márczius 20-át.

Most se tudunk belenyugodni abba,
hogy a csodás szellem, a hatalmas meteor
elköltözött innen. Akkor legkevésbé adtunk
hitelt a fájdalmas és megrendítő valóság-
nak

Igaz volt . . . Kossuth apánk csendes,
hallgatag lett, elnémult az a férfiú, ki év-
tizedekkel annak előtte erős, tiszta hazafias
érzésével, lánglelkével, ragyogó szónoki ké-
pességével megteremtette a minden kincsnél
drágábbat és értékesebbet: a nemzeti sza-
badságot.

Kossuth Lajos nemes hévvel, hatalmas,
gyújtó lánggal, teli beszédei állították talpra
a szunnyadó nemzetet, magasan szárnyaló,

fenkölt szónoklataival sikerült szaporább
mozgásba hozni a magyarság véréit, A nem-
zet erőt kapott és lelkesedése, tetőpontján
a legnagyobb áldozatokra is képes volt a
veszélyben forgó haza érdekében.

Kossuth Lajos mondta, hogy a szorga-
lom és akarat tehetséget pótol. Nála a vas-
akarat és páratlan szorgalom egyesült fé-
nyes, egész kort bevilágító, sőt korszakot
alkotó tehetséggel s teremtett és létesített
csodás dolgokat s megteremtette, megalkot-
ta a legnagyobbat: a szabadságot.

Bámulatossággal toborzott ösz-
sze egy hadsereget, számra nézve nem ó-
riásit, de elszántságra, vitézségre nézve
mindörökké ragyogó példája a szabadságá-
ért, függetlenségeért és önállóságáért küzdő
nemzeti katonaságnak.

Egy férfi, egy hatalmas szellem harso-
gó szavára, hívó szózatára megindult a nem-
zet apraja-nagyja, öregje-fiatalja, fegyvert
ragadott minden ép kéz-láb ember és ment
a csatába, életét áldozni, véréit ontani a
mindennél drágább és szentebb hazáért.

Kossuth Lajos dicső nevét évszáza-
dok, sőt évezredek sem tudják majd el-
homályosítani, oly tündöklő fényben, oly

ragyogó magasságban áll az utókor előtt.

A magyar nép, a magyar nemzet sze-
mében egyre nagyobbá nő, mindjobban e-
melkedik glóriás alakja: ott él minden igaz
hazafi szívében és emlékezetében; ott él ki-
törülhetetlenül szelleme közöttünk; ott él
az a csodás szellem, mely istenit alkotott,
mely tetteivel a halhatatlanságot szerezte
meg magának és nemzetének.

Az évforduló alkalmából a kegyeletes
magyarság elzarándokol a nemzet nagy fiá-
nak a sírjához, elhozván legigazibb, legfáj-
dalmasabb könnyeit, miket sírja felett elhul-
lat; elzokogja legőszintébb bánatát, hogy
nincs már többé, aki i z e n.

Az egész ország, az egész világ, hol
csak magyar él, kegyelettel adózik Kossuth
apánk emlékezetének, méltóan emlékszik
meg a drága halott szomorú évfordulójáról.

Feltűnik csodás, misztikus alakja
és magunk előtt látjuk fáradhatatlan mun-
kálkodását, lelkes ténykedéseit az édes haza
érdekében. Kidomborodnak magasztos esz-
méi, nemes törekvései és fenkölt cselekedetei
s úgy érezzük, mintha ismét közöttünk
látnók s mondaná: „Leborulok a nemzet
nagysága előtt!”

TÁRCSA.

Öregapánkhöz.

Irta: ZSIGMOND ANTAL.

Letűnt fényes napok öreg tanúja,
Be sokszor hallgatunk merengve téged.
Meg-megvonagló arczod örök búja,
S tekinteted gyermek-szemünkbe téved:
Hunyó napnak felesillanó sugara
Tündér-álmot játszat mindig velünk;
Vezess minket az ősök nyomdokára!
Öregapánk, beszélj arról nekünk!

Éltednek — mondd — számlálva a napja,
A perc, az óra a sírhoz vezetnek;
Áldott szíved mégis azokra hagyja
Emlékezeit, a kik szeretnek.
Új nemzedék veszi át vágyainkat,
Azokban ébred újra életünk.
Te láttad, ifjún még, szent harczainkat:
Öregapánk, beszélj arról nekünk!

Beszélj nekünk azokról az időkről,
Mikor öreg, te is ifjú valál még,
Midőn duzzadt karod még az erőtől,
S szemedben a honfiharag csillámlék.
Öreganyánknak akkor könnye pergett;
Oly villámos volt ekkor az egünk.
Minden tájon viharnek hangja zengett:
Öregapánk beszélj arról nekünk!

És lőn, hogy elfogyott a regimentje;
Tenger az ellen a szegény hazára.
Riasztva gyűjtött, a mikor izente:
S minden rögnek hőse támadt szavára.

Félisteneknek jött el újra éve;
Két óriás nem bírt akkor velünk.
Száz nemzedék áldása nagy nevére!
Öregapánk róla beszélj nekünk!

Óh! de ne szólj azokról a napokról!
Hiszen könnyed összefoly a miénkkel.
Örök lesz az emlékezés Aradról;
Feltámad az majd a vihar szelével.
Új tavaszon villan majd ősi kardunk;
Soha el nem hagy minket Istenünk!
Új idővel majd számadást mi tartunk!
Arról beszélj, öregapánk, nekünk!

A vén fűzfa.

Irta: VERNER LÁSZLÓ.

Álmos, lassú folyó öleli keresztül a falumat.
Lassan hömpölyög a hullámok szelid fodra s
beláthatatlan messzeségben össze-vissza álló ren-
detlen fűzfák között vesz el. Kedves látványom
nekem ezek a fűzfák, melyek alázatosan bólogat-
ják ágaikat. Az ágak vége szinte fürdik a vízben.
De ah! minő metamorfózis. Mert ha tétre fordul
az idő, az alázatos ágak hegyesen peczelődnek
ég felé, dideregve zörögnek, ha végig sivit közöt-
tük a téli szél. Mikor aztán az élet visszaköltözik,
akkor újra alázatosakká lesznek. Eltűnik az ágak-
ról a haragos rozsdaszín, s az enyeltő ág szerel-
mesen borul a suttogó habok alá.

Ilyenkor nem meredez felfelé, mint a Titán
Laczi frizurája. A széles, összelágyult levelek körül
szinte hamar tűnő tájekot ver az álmos vizkarika
s aztán nagynehezen legyőzve akadályát, elszánja
magát tovább hömpölyögni a fűzek között.
Kérges, furcsa fák ezek az én fűzfáim. Ré-

giek mint a vármegyei diurnisták iroda kabátja s
úgy nőnek, mint a meglelt emberek: szélességben.
Vagy úgy sem. Meg vannak állapodva, mint a kis-
városok túl sok bizottságai.

Össze-vissza, feloldalra, ide-oda e rendetlen
ócskaság. És én mégis úgy szeretem őket. Telen
olyan kuszák, mint a párisi divat-tudósítások, nyá-
ron meg alázatosak s megkövesedett levelei oly
andalgóan csüngnek a földre: csevegnek lassan,
mélázva, ábrándosan.

Csúf, rücskös törzs! Mikor alvóra indul a
természet, valami korhadt régiségnek gondolnók,
a mit ott felejtettek; mert senkinek sincs rá szá-
mitása. Csunya nagyon! S ha a pöczkös göggyük-
ből engednek egy kicsit, felveszik az ágak csipkés,
zöld víganójukat, még szépek is tetszik.

Telen ki gondolna bennük életet? Hova fut
ilyenkor az élet? Alig tartja föl valami. Pásztor-
fiúk kiégették derekat.

Kis vékony kéreg, jóformán a háneson zörög
a csunya meredező vesszők serege.

Ki gondolna ott életet? . . .

Most pedig, hogy elandalodom a rozsdás
szint veszteti kezdő fűzágakat látva, most, hogy
látom, mint kel életre egy öreg szilánk, — ne
csodálkozzanak kérem, — eszembe jut János
bácsi.

. . . És voltaképpen itt is kezdődik a törté-
netem. János bácsi grajzlerájós. Régi ember. A
pacsirta-utczát nem lehet elképzelni nélküle. Ott
silbakol a boltajtóban. Ránczos homloka mögül
beesett szeme elrevedez messze, kitudja hova.
Avagy tán a megenyhült levegő kékjébe, vagy még
messzebb? Tán neki is volna csillagja? Kár lenne.
Fiatalabb emberek számára való az ilyen időtöltés.

Különben is, szó sincs ezekről. Annyit nem

Csodás érzés tart fogva bennünket s mi imára kulesolt kezekkel leborulunk az ő beláthatatlan nagysága, hatalmas szelleme előtt áldjuk haló poraiban.

Legyen áldott dicső emlékezete.

„Márczius 15"-iki ünnepélyünk.

Ritka szép ünnepélyt tartott városunk közönsége márczius 15-én, melynek sorozatát a polgári iskola növendékei nyitották meg délelőtt 10 órakor, a tornateremben rendezett hazafias ünnepélyvel, melyen igen előkelő s nagy számú ünneplő társaság gyűlt egybe, mely lelkesen éljenzett és tapsolt a műsor minden egyes száma után. Gyönyörű, minden tekintetben nagy precizitással adta elő „Nemzeti zászló” című dalt a leány énekkar, Jahn Paula tanárnő kitűnő vezetésével. Azután Löffler László II. o. tanuló szépen szavalta el Petőfi „Talpra magyar” költeményét. Remek színezéssel, kitűnő befánitással adta elő a fiú énekkar „Talpra magyar” című hazafias dalt Homoki István tanár vezetése alatt, mit nagy éljenzéssel honorált a lelkes hallgatóság. Lélekemelő volt a leány énekkar által előadott „Tavaszi elmúlt” című bús magyar dal. Mit Szentirmay V. Gyula tanár hazafias érzéstől duzzadó felolvasása követett, mit a közönség lelkesen megtapsolt.

Szép hanghordozással szavalta el Kulesár Irén IV. o. növendék Zsigmond Antal igazgató „Öreg apánkhoz” című költeményét, melyet tárcza rovatunkban közlünk.

Utolsó szám volt a „Szózat,” a fiú énekkar által előadva. Végül Temeskőzy Gerzson szerkesztő köszöntö meg az ünneplő társaság és szülők nevében a tanárikar buzgalmit a szép, lélekemelő ünnepély rendezéséért.

Külső ünnepünk a következőképpen ment végbe:

Hajnalban 48 ágyúlövés jelezte a nagy nap virradatát. A városháza árbóczán, hivatalokon, iskolákon s több más magán házakon trikolort lenggetett a tavaszi szellő. Az idő nagyon felleges volt, néha-néha rá is kezdte a langyos tavaszi eső — akár csak 48-ban — mégis a délutáni 3 ágyú lövése több ezerre tehető közönség sereglett össze a városházánk erkélye elé, ahol a zenekar hazafias nótákat játszott. Pontban 3 órakor mintegy 1000 főre tehető kísérettel zeneszó mellett érkezett meg ünnepünk nagynevű szónoka G u l n e r Gyula a választókerület szeretett országgyűlési képviselője.

Amint az iparos dalárda elénekelt a Hymnust, az erkélyen nyomban az ünnepi szónoklat elmondásához fogott. Messze hallható érezes hangon, lebilincselő szónoki előadásban fejtegette a „márczius 15"-iki vívmányokat egyenként, vonatkozással a mostani politikai állapotokra. A többszöri lelkes éljenzésektől és tetszés nyilvánításoktól megszakított szónoklatot, megható imával fejezte be. — A dalárda hazafias nótája után V e r e r a n I s t v á n róm. katolikus tanító, lapunk főmunkatársa elszavalta Petőfi Sándor „Nemzeti dal” című költeményét megfelelő tüzellel. Őt is megéljenzették. — Egy hazafias dal következett, melynek végeztével T e m e s k ö z y Gerzson lapunk minden téren agilis szerkesztője tartalmas beszédben vont párhuzamot a mostani és a 48-as események között. Elismeréssel adózott Abony város hazafias közönségének, amely lelkesedésben egy fokkal sem áll lejjebb a 48-as idők honfű és honleányaiénál, mely lelkesedés a „Márczius 15"-ét hazafias ünneppé avatja. Amely még idáig nincs törvénybe iktatva, de ha az ünneplő közönség akarja a kezdeményező lépést erre nézve nyomban megteheti tenni. Egyben javasolta, hogy az ünnepély alakuljon át népgyűléssé, melynek elnökül Kostyán József földbirtokost ajánlotta.

Kostyán József a népgyűlést megnyitotta és felkérte Temeskőzy Gerzson szerkesztőt, hogy javaslatát terjeszse elő, ki ennek megfelelően, indítványozta, hogy mondja ki a népgyűlés, miszerint feliratot intéz az országgyűléshez, melyben kéri, hogy márczius 15-ét nemzeti ünneppé emelje, annak elismerje s mint ilyen ünnepeletse. A felirat szerkesztésével Kostyán József, dr. Révész Géza, dr. Thaly Gábor, Máthé József és Pap Péter tagokból álló bizottság kiküldetését és a felirat benyújtására Gulner Gyula országgyűl. képviselőnket felkérni javasolja. Ez a népgyűlés által elfogadattván, Kostyán elnök azt határozatilag kimondotta, ami után Temeskőzy Gerzson az ünnepély és a népgyűlést bezárta, köszöntetét fejezte ki Gulner Gyula orsz. képviselőnknek szíves közreműködéséért, a közönségnek imponzáns megjelenéséért. A közönség ezután a Kossuth nóta hangja mellett eloszlott.

Az ünnepélyen az iparos dalárda működött közre lelkes hazafias dalok előadásával, Kováts Béla karnagy vezetése alatt. Este a Polgári körben mintegy 100 teritékű közvacsora volt, melyen lelkes felkészíteteket mondtak: Gulner Gyula képviselő, tisz. Kiss Zsigmond ref. lelkész, Ney Géza, Veli Miksa stb. Az első hagyományos felkészítőt természetesen Kássa Sándor m. kir. állatorvos, mint a kör elnöke mondta.

Az ünnepélyen az iparos dalárda működött közre lelkes hazafias dalok előadásával, Kováts Béla karnagy vezetése alatt.

Este a Polgári körben mintegy 100 teritékű közvacsora volt, melyen lelkes felkészíteteket mondtak: Gulner Gyula képviselő, tisz. Kiss Zsigmond ref. lelkész, Ney Géza, Veli Miksa stb. Az első hagyományos felkészítőt természetesen Kássa Sándor m. kir. állatorvos, mint a kör elnöke mondta.

érezés lány mosolya, a szeméből is pattogtak a kis, perzselni nem tudó szikrák, mintha a grajlerájós tekintélyét is feledni lett volna képes, ott pipiskedett czéltalanul s majd megölte a fiatal lányt a sok kérdésével, a kit rossz végzete a vén fűzfához küldött ilyen korán reggel.

— Hogy aludt lelkem?
Juczi haragosra buzta össze arezát. Nem bizalmaskodni jött ő ide, de keserű-borsót venni. (Mintha bizony nem azt kapott volna.)

— Sütnek, mi? Kalácsot sütnek, he — tudakolta a vén fűzfa.

A leány nem felelt. Csak a kezét csapta le a köténye mellé s a vállán rántott egyet.

János bácsi pedig folytatta az attakot.

— Hehe, nem tetszik a gazdasszony ugy-e?
Bizony nagy haragú harang szól maguknál az egész nap. Nálam jobb dolga van a eselédnek, bizony. Nem állna be?

És milyen kacagatóan kaesintott a selymes. Mikor az őszinte vallomásokból kifogyott, a keserű borsot kezdte a fiókban szemelgetni. Hogyne! Nem akarja, hogy gaz vegyüljön az igaz közzé. Pedig az a keserű bors igaz, vagyis „echt.” Bizony magácska kis hunczut! — tódította. Aztán felpislogott nagy bizalmat gerjesztően s a pudlin keresztül szólt édesen.

— De hát miért is nem szól magácska?

A lányka azonnal kész volt a felelettel.

— Mert maga csúf vén róka, tudja!

— Hehe, — mosolygott az öreg. Róka?

Aztán lengette a fejét. Nem rossz . . . Nem rossz — motyogta. Hát csak a fiataloknak illő a színmézzel kedveskedni, he, az öregeknek jó az ágyi eczet is, mi? És ismét felvetette a fejét.

— Ugy-e maga azt gondolja, mi?

— Azt.

— Kis nyakas. Most persze megbüntettem; oda a rádás, érti? Pedig tele vagyok jó akaratral.

dotta, az ezüst Kossuth serleggel kezében, a hazafias érzület ápolására.

Közvacsorák voltak még az ipartestületben, a függetlenségi 48-as körben és a népkörben, mindenütt reggelig tartó táncmulatságokkal, melyeken Gulner Gyula képviselőnk is megjelent előkelő kísérettel.

Valóban régen volt ily lelkes ünnepélyünk márcziusnak idusán. Legyen mindég így.

MI UJSÁG?

— **Nemzeti gyász.** E hó 20-án lesz Kossuth Lajos halálának évfordulója; felkérjük városunk lakosságát, hogy a nemzet gyásza jeléül házaikat gyászlobogóval lássák el.

— **Letört kis virág.** Nagy részvét mellett temették el kedden Lázár Ármán kereskedő egyetlen kis leányát: Katiczát, a polg. iskola I. o. növendékét. A temetésre kivonult a polgári iskola mind a négy osztályának növendékei gyászlobogókkal, tanárnőik vezetése alatt, társnőjük koporsójára elhelyezték úgy a tanári kar, mint a növendékek remek koszorúit, melyekre fájó könnyeket hullatták az iskola első halottja fölött. Aludjon csendesesen a korán letört kis virág.

— **A reformátusok** zsinatának újabb ülés-szaka folyó hó 16-án nyílt meg Budapesten.

— **Esküdt bírák.** A kecskeméti kir. törvényszékhez április 3-tól 15-éig terjedő időszakra Gaál Gyula, Gajzágó Lukács, Temeskőzy Gerzson és Eckstein Ignác vannak városunkból behíva.

— **Üdvözlő sürgönyök.** A polgári kör és népkör banquetteiről sürgönyileg üdvözölték Kossuth Ferenczet, a coalicziós ellenzék elnökét.

— **Az általános temetkezési egyelet** f. hó 13-án választmányi ülést tartott, melyen folyó ügyeket intéztek el. A tagok felvétele ezután a népkörben történik, minden kedden és pénteken délután 5-6 óráig. Egyébkor, bármikor is jelentkezhetni az egyeleti szolgánál, aki az előjegyzést eszközli.

— **Márczius 15. Jászkarajenőn.** A mai hazafias szellő, mely egész hazánkon átrohant, nem hagyta érintetlenül Kara közönségét sem. Megünnepeztük mi is márczius 15-ét méltó fényvel és hozzájárultunk egy szerény kis levélkével ama nagy koszorúhoz, melyet a hírlapok kötnek e magasztos nap évfordulóján történt ünnepélyekből. — Délelőtt ünnepi istentisztelet volt előbb a katolikus, majd a református templomban. Délután előbb az iskolás gyermekek, azután a Casinó, végül a

A kis fruska, a hogy szerét ejthette, megiramodott. János bácsi ábrándosan követte a tekintetével; a továbbiakra tekintettel, a kiskapuban huzódta meg.

— Formás kis madár — gondolkozott hangosan az öreg János. János, te nagy kópé! — eközben majd hogy léket nem ütött a kopasz fején a mutató-ujjával — megint hódítottál öreg, hehe.

Aztán oly ünnepélyesen kiáltott fel, mint III. Richárd, mikor a lovat kéri:

— Jaj, de hunczut vagyok . . . Hihi. Kaczkiasan kihuzta magát, s lejtett a kis bolton keresztül rangosan, gangosan, módosan. Tetszett nekem az öreg. Szeméből kipusztíthatatlan volt a mosoly, még a füle is nekiveresedett.

— A vén fűzfa — mormogtam figyelő helyzetemben. A bácsi pedig pudlija között monologizált:

— Szép idő, aranyos napsugár, hehe. Micsoda szemek! Kis szent jános-bogárkák, vagy hova is beszélek, a menny csillagai azok és hogy mosolyognak! Épp úgy, mint a lutris-táblán a vörös számok.

Most már idején láttam elősondorogni. És rá szóltam:

— Jó reggelt, János bácsi.

Ő a szemem közzé nézett, aztán nagy megszede elmerült a gondolatában.

— Nekem jó. Köszönöm. Szép időnk van, — valóságos tavasz.

És mosolyogva dudorázta az operette-áriát:

„Szereltem csupán az élet!”

Én pedig kimentem a fűzfaim közé. Amint a korhadrt régiségek tavaszi enyelgését néztem, lestem, bámultam: be kellett látnom, hogy az ős-anyag egyforma bennünk, kik zajjal vagy zajtalanul a világ butorait tesszük . . .

hederit a vászoncselédre, mint a pék legény a lopátkotásra.

Valódi bürokrata. Olyan fontoskodva méresikeli a galandot, bécsi-kormot és pászotatja a lámpaüveget, mint a mily pontosság kívántatik egy tanügyi polemia rektifikálásához.

Nagy, kerek arezán össze-vissza meredeznek a szakal tuskái, akár a folyómenti fűz ágai.

Igen, igen!

Épen kapóra jött ez a hasonlat, mert arezán is olyanokat hajított az élet ekéje, mint a milyen kérge az a fűzfa, melyet bámulák, dereka is úgy van görbülve, mint épen annak.

Szóval, öreg fűzfa biz' János bácsi. Élettelen, mint amaz. Telen alázatosan, lemondóan rezeg hangja, mint annak.

Egy különbség van kétségtelen, de az az egy különbség is elenyészett. Nevezetesen: míg a fűzfa minden éven át újra feleled, lerázza magáról az ezüst fehér bikanyálat s egészen zöld mezbe buvik, őt már csak a fodrászok köcsögeiben található titkos szer öltöztetné ki s hajanak rendezett ezüst szálaít csupán a tinktura bujtathatná el.

Nos, de ezt a szembetűnő ellentétet is ki egyenlítetté a legutóbbi idő. Már látom!

A vizes árokparton serezeg a fű, az orgonabokrok duzzadt rügyei pattanni készülnek, a kikelet sejtelmes ébredése korszakában, mikor fölújzódnak a régi vágyak, a vér fiatalos pezsgéshez óhajtat jutni, a melyen a tisztelt emberiség jobbára nem tud aludni.

Én is nyugtalanul aludtam az éjjel (milyen zig-zugos mesgyéken szaladgálok is a gondolatommal) s korán talpon voltam.

Mikor betámasztottam a kiskaput, egyszerre előntött a bámulat. Az öreg fűzfa, akarom mondani János bácsi a boltajtóban dévajkodott. Különös volt az. János bácsi arezán elterült a boldog

Társaskör ünnepélyére zarándokolt a közönség. Különösen lélekemelő volt a Társaskör emlékünnepélye, mely úgy változatosságával, mint az egyes pontok tartalmi értékével ugyszólván lebilincselte a közönség szívét, lelkét. Az egyes pontok közül kiemelkednek: F. Varga Mária urnő énekszámja, ki szép hangjával, érzéssel énekelt dalaival szinte extázisba hozta a közönséget. Szép volt dr. Kerékgyártó Loránt és Molnár Béla felolvasása, kik közül előbbi az 1848. márczius 15-én történeteket, utóbbi a szabadságharcz egy-két kiválóbb eseményét adta elő. Hozzájuk csatlakozik Kónig János ünnepi szavalata. Az ünnepély után társasvacsera következett, kevés híján 100 terítéssel, majd utána táncz, melyen a hangulat oly páratlan volt, hogy reggel vetette haza a lelkes közönséget.

— **Figyelmeztetés.** Felhívjuk gazdáink figyelmét a ma délután 3 órakor, a városház tanácstermében tartandó g a z d a k ö r i alakuló gyűlésre. A gazdakör hivatását Serfőző Géza, a megyei gazdasági egyesület titkárja adja elő; ennek akadályoztatása esetén Temesközy Gerzson ismerteti a gazdakör irány elveit, czélját és hasznát, a mezőgazdasági termelvények értékesítése szempontjából. Az alakulás iránt igen nagy érdeklődés mutatkozik minden oldalról.

— **Helyreigazítás.** Illetékes felszólalás folytán készséggel igazítjuk helyre mult számunkban közölt azon értesítést, hogy a czeglédi népbank idei osztaléka $4\frac{1}{2}\%$ ot tesz ki. Ez téves, mert kilencz korona az osztalék, ami 9% -nak felel meg, minthogy a részvények kibocsátási ára nem 200, hanem csak 100 korona, a mi nek az árfolyama azonban ez idő szerint majdnem kétszerannyi. A mi a 39 887 kor. 85 f. nyereség összeget illeti, ez nem azért csak ennyi a lefolyt évet illetőleg, mert hogy az abonyi fiók intézet felállítására is költséget igényelt, hanem azért is, hogy az igazgatóság illetményei fixirozva lettek, a mi tehát a nyereség összegébe felvéve, illetve kimutatva nem lett s a mely összeggel a nyereség összege 45.000 koronát tenne ki. Így hát persze a czeglédi népbank, az abonyi fióküzletével egyetemben, Abony és Czegléd hat pénzintézete között nem negyedik, hanem a második helyen áll, a minek nagyon örvendünk, minthogy ez a körülmény az intézet szolid és erős alapzatát mutatja.

— **Kossuth szoborra.** Az ipartestületben tartott márczius 15-iki estélyről s ott a Kossuth szoborra eszközölt gyűjtés eredményéről jövő számunkban referálunk.

— **Kérelem.** Felkérem azokat, kiknél a márczius 15-iki ünnepély költségeire gyűjtő ivatek vannak, hogy azokat mielőbb hozzám beküldeni sziveskedjenek. Temesközy Gerzson.

— **Tudomásul.** Az új városkerten még van 2000 cleditsia és 1000 maklura (sövény kerítésnek) eladó. Ezre 7 korona.

— **Rozsdafoltok nikkelezett tárgyakról** eltávolíthatók, ha azokat olajjal vonjuk be és néhány nap mulva ammóniakkal jól bedörzsöljük. Ha a rozsdá már mélyebbre hatott, akkor hig sósavval ecseteljük be egy pillanatra a rozsdafoltot, majd vízzel bőségesen leöblítjük és tripoli földdel kifényesítjük.

— **A fegyenczipar rendezése.** Fegyenczipar (fegyencz)-ipar versenye ellen időnként felmerülő panaszokra, a kereskedelmi miniszter az érdekeltek tájékoztatása és megnyugtata végett az igazságügyminiszterrel egyetértőleg közli, hogy a rab (fegyencz)-ipar kérdése gyökeres megoldás előtt áll és a végleges megoldásnál az igazságügyminiszter a kereskedelem miniszterrel való egyetértésre külön súlyt kíván helyezni.

Uj üzlet!

Dusan fölszerelt, kész férfi és gyermek ruha raktárát n. é. közönség becses figyelmébe ajánlja

Kulcsár Mórné

városház épületben.

Eladás.

Nagyobb mennyiségű ó- és új bor van eladó, — régi baraczk pálinka, — régi szilva pálinka, — régi bor seprő pálinka is kapható.

Felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

8-12

PÁRTOLJUK A MAGYART.

Legfinomabb kivitelű igen czélszerű villanyvilágításu

zseblámpa

csak 3 korona.

Teljes dohányzó készlet

csak 5 koronába

kerül és pedig 1 finom

u. tajtékpipa kínai

ezüst foglalattal 1 hoz-

závaló p'piszár

1 czélszerű dohány

zacskó 1 gyufatartó 1

tajték szivarszopóka

1 szivartárcza 1 házi

pipa szárral együtt 1

tajték szivarkaszopóka

1 szivarvágó 1 szivar-

hamutartó 10 darab

összesen.

4 és fél kiló körülbe-

lül 50 drb. különféle

illatu finom pipere

szappan csak 5 k.

s vegyünk csakis **Magyarországban.**

Egy nagy amerikai gyár tönkrehajtása

folytán azon helyzetbe jutottam, hogy az alatt

felsorolt 40 drb. **sz. amerikai ezüst** áru-

kat mélyen leszállítottam áron **potom 6 frt. 40**

krért szállíthatom bárkinek és pedig:

6 drb. amer. sz. ezüst asztali kés v. ang. pengével

6 " " " " evővilla egy darabból

12 " " " " ezüst kávéskanal

1 drb. amerikai szab. ezüst leves merítőkanál

1 drb. amerikai szab. ezüst tejmerítő kanál

6 drb. angol „Viktoria” pohártálcza

2 drb. remek asztali gyertyatartó.

40 drarab összesen csak **6 frt. 40** kr.-ért

ezen tárgyak ezelőtt 40 forintba kerültek.

Az amerikai patent ezüst egy teljesen fe-

hér fém belül is, **melyért jótállást vál-**

lalok.

Megrendelhetők utánvét mellett

Neumann József-nél

Budapesten, VIII., Örömvölgy-utca 16.

Konyha-
készlet

2 darab solingeni pen-
géljü kés és 1 darab
szeletelő villa csak

4 kor. 50 fillér.

6 darab zománczozott
fazék és 6 darab lábas
külömböző nagyságúak
csak

5 kor 90 fillér.

Egy valódi

Roskopf óra

kétévi jótállás mellett

csak 5 korona.

BENZINMOTOROK, GÖZCSÉPLŐKÉSZLETEK

ARATÓGÉPEK és egyéb MEZŐGAZDASÁGI GÉPEK

legújabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

**A magyar kir. államvasutak gépgyáranak
VEZÉRÜGYNÖKSÉGÉNél**

Budapest, V., Váci-körút 32.

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

